

Чакмакова. Ще ви отговоря когато разбере дали ви харесвамъ.

Градевъ. Такава стройна и хубава жена, кой не би харесалъ! Позволете да ви цѣлуна ржката.

Чакмакова. (Подава му ржка).

Градевъ. Като ви гледамъ — искамъ да си спомня, че поприличавате на една моя позната. Но, какъ да кажа, вие сте стократно по-хубава отъ нея. Имате такава линия и тъй сте елегантна.

Чакмакова. (Шеговито). Та вие мжжете имате по толкова жени, че почвате да ги забравате.

Градевъ. Да не би пъкъ да сме се запознавали нѣкъде?

Чакмакова. За съжаление никога не съмъ ви срещала. Азъ живѣя такъвъ затворенъ животъ. Едничката ми мечта е била да намѣря добъръ другаръ. А днесъ е тъй трудно това.

Градевъ. Азъ пъкъ мисля, че именно това е най-лесно днесъ. Само, че зависи отъ работата на човѣка. Ето моята работа тъй ме залисва, че не ми остава време да си подиря жена и стана нужда чрезъ бюрото да ви срещна.

Чакмакова. Тъкмо това искахъ да кажа и азъ. Днесъ, повече отъ жени на улицата, нѣма. А мене не ми остава време. . .

Градевъ. Съ какво се занимавате, госпожице Чакмакова?

Чакмакова. Съ бродерия.

Градевъ. Отлично занятие! Затова